

(СТРАШИМИРЪ АН. ЦАНКОВЪ

ДИПЛОМИРАНЪ ГРАФИКЪ

Печатарството въ Севлиево

Началото на книгопечатането датира още отъ XV в. Съ неговото появяване чловѣчеството започна новъ подемъ на духовна култура. То тласна бързо и напредъ широкото развитие на науката, изкуството и техниката, като даде новъ обликъ на културата и цивилизацията, каквито ги виждаме въ днешната имъ съвършена форма. Българскиятъ народъ въ турско време не остана чуждъ на този културенъ факторъ. Първата печатница той открива въ гр. Самоковъ. Въ време на възраждането много еснафски градове се снабдиха съ своя печатница. Само Севлиево не бѣше отъ щастливитѣ градове. Но той даде много за тогавашната българска книжнина. Презъ 1826 година даскалъ Никола Ивановъ Гайдаржиевъ е написалъ саморжчно и оставилъ единъ сборникъ отъ разкази и слова, безъ да е ималъ възможность по нѣмане на печатница да го отпечата. Сжщото е направилъ презъ 1828 год. другиятъ севлиевецъ — даскалъ Николчо попъ Недювъ, който ни оставилъ неотпечатана саморжчно написана Псалтикия. Имаме ненапечатана безименно написаната „Българска писменица или граматика“ отъ 1858 година. Попъ Маринъ Софрониевъ като учителъ въ Севлиево не е напечаталъ своята „Нарачна книжица“ презъ 1860 година. Пръвъ севлиевецъ е отпечаталъ своя трудъ на чужда Цариградски печатница Хаджи Ангелъ — своята въ 6 тома Псалтикия и то въ четири различни печатници: въ печатницата на Дивитчана 1857 год., въ Патриаршийската печатница 1859 год., въ печатницата на в. „Македония“ 1868 год. и въ Народната типография 1864 год.

За печатарството въ Севлиево трѣбва да се кажатъ нѣколко думи, като се изтъкне заслугата на стопанитѣ-печатари.